

Wiktor Hahn

Wspomnienia pośmiertne

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 15/1/4, 126-128

1917

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wspomnienia pośmiertne

zestawił

WIKTOR HAHN.

Kazimierz Kapalka, nauczyciel gimnazjum św. Anny w Krakowie, podporucznik, ciężko zraniony w walkach nad Styrem, zmarł w szpitalu w Chełmie 15. czerwca 1916 r. Zmarły, z zawodu germanista, ogłosił w Pamiętniku Literackim z r. 1913 zajmującą rozprawkę: Niemieckie tłumaczenie „Fraszek“ Kochanowskiego i „Kolędy“ z r. 1652.

(Por. Wiek Nowy 1916, nr. 4527, str. 4., Kurjer Lwowski 1916, nr. 334, str. 3).

Dr. Gustaw Berson Blatt, profesor nadzw. gramatyki por. języków indoeuropejskich w uniwersytecie lwowskim, urodz. 15 lutego 1858 r. w Jarosławiu, zmarł 17. września 1916 r. we Lwowie.

Ogłosił także kilka prac nieobojętnych dla historii literatury polskiej:

Archaizmy w języku J. Kochanowskiego. Sprawozdanie komisji językowej Akad. Um. w Krakowie. III. 1884.

Materyały do morfologii języka polskiego z w. XV. Tamże.

Spostrzeżenia nad językiem J. Kochanowskiego. Przegląd polski 1884 r.

O języku satyr Marcina Bielskiego, Kraków 1891.

Bolesław Adam Baranowski, inspektor krajowy dla seminarjów i szkół ludowych galicyjskich, ur. 1844 w Waszkowcach na Bukowinie, zmarł 5. października 1916 r. we Lwowie; zasłużony pedagog, troskliwy orędownik nauki języka polskiego i historii literatury polskiej, sam doskonały i subtelny znawca skarbów naszego piśmiennictwa, ogłosił poza drobnymi rozprawkami w czasopiśmie także następujące prace osobno z zakresu historii literatury polskiej:

Józef Ignacy Kraszewski, jego życie i zasługi skreślił... Książka pamiątkowa wydana w pięćdziesięcioletnią rocznicę pracy literackiej J. I. K. przez Towarzystwo pedagogiczne. Lwów, nakładem Towarzystwa, I Związkowa drukarnia, 1879, w 8-ce, str. 72, 1 nl., z portretem K.,² 1888, 8-vo, s. 88.

Mickiewicz jako nauczyciel narodu swego, wykład publiczny wygłoszony w Żółkwi dnia 2. grudnia 1894. Lwów, nakł. żółkiewskiego oddziału Towarzystwa pedagogicznego, druk. S. Bednarskiego, 1895, 8-vo, str. 19.

Uczenie pamięci autora Anhellego. Czerniowce, 1909, 8-vo, str. 24.

Por. nekrolog w Muzeum 1916, 317.

Doleżan Wiktor, urodz. 1870 r., po ukończeniu wydziału filozoficznego w Uniwersytecie krakowskim, poświęcił się pracy nauczycielskiej, pracując naprzód jako profesor seminarjum w Tarnowie, potem zaś jako dyrektor seminarjum w Rudniku i Kętach, gdzie zmarł 13. stycznia 1917 r

Z zakresu historii literatury polskiej ogłosił:

Krótki rys dziejów literatury dla użytku uczniów i uczenic szkół średnich jakoteż seminarjów nauczycielsk. T. I—II. Tarnów, 1898, 8-vo m., str. 131+132; ² Lwów, 1901, 8-vo, str. 199; ³ Lwów, 1905, 8-vo, str. 230; ⁴ 1908, 8-vo, str. 231; ⁵ 1911, 8-vo, str. 262

Illustrowane dzieje piśmiennictwa polskiego. Poznań, 1906, 8-vo, str. 339.

W Bibliotece krytycznej arcydzieł liter. pol. opracował powieści H. Sienkiewicza: Trylogię, Krzyżaków i Quo vadis? Kraszewskiego: Starą baśń, Konopnickiej: Pana Balcera w Brazylii.

Por. nekrolog w Muzeum 1917, s. 28.

Czesław Pieniążek, profesor gimnazyalny, w ostatnich latach życia dyrektor prywatnego gimnazjum realnego w Zakopanem, zmarł w Krakowie 17. czerwca 1917, przeżywszy lat 73. W wolnych chwilach oddawał się pracy literackiej w różnych kierunkach, m. i. ogłosił kilka prac historyczno-literackich:

O autorkach polskich a w szczególności o Sewerynie Duchinińskiej. Poznań 1872, 8vo, str. 85.

Mesyjanizm i Towiańszczyzna w ogólnym zarysie. Lwów, 1877, 8-vo, str. 167.

Dzieła Z. Krasieńskiego jako przedmiot lektury w szkołach średnich. Stryj, 1885. 8-vo, str. 18.

Syrokomla wobec rozwoju poezji ostatniego okresu. Kraków, 1885, 8-vo, str. 49.

Kilka uwag o pesymizmie w nowelistyce współczesnej. Przegląd powszechny, 1887. II.

Krytyk naszych powieściopisarzy. Tamże.

Michał Bałucki. Szkic literacki. Poznań. 1888, 16-ka, str. 38.

Literatura o Mickiewiczu, luźne uwagi. Poznań, 1890, 16-ka, str. 35.

Złote myśli A. Mickiewicza, poprzedzone popularnie napisanym życiorysem poety. Kraków, 1890, 8-vo, str. 72. ² 1899, 8-vo, str. 72.

O życiu i dziełach A. Mickiewicza. Lwów, 1898, 8-vo w., str. 86. ² 1910, s. 74.

A. Mickiewicz 1798—1898. Kraków. 1898, 8-vo m., str. 48.

O życiu i dziełach Mikołaja Reja z Nagłowic. Lwów, 1905, s. 90.

O życiu, dziełach i zasługach ks. P. Skargi. Lwów, 1912, s. 63.

O lekceważeniu ojczystej mowy. Zakopane, 1913, str. 31.

Por. obszerniejszy nekrolog w Gazecie Lwowskiej 1917, nr. 139. s. 4; Nowej Reformie, 1917, nr. 279, s. 2; Czasie 1917, nr. 279, s. 3.